

## **‘Nieuwjaarsgoshō’**

### **Een nieuw jaar vol geluk en hoop ingaan<sup>1</sup>**

Ik heb honderd gestoomde rijstcakejes en een mand met fruit ontvangen. Nieuwjaarsdag luidt de eerste dag, de eerste maand, het begin van het jaar en het begin van de lente in. Iemand die deze dag viert, zal deugden vergaren en bij iedereen geliefd zijn, net zoals de maan geleidelijk aan voller wordt naarmate hij van west naar oost gaat, en net zoals de zon helderder schijnt naarmate ze van oost naar west beweegt.

Allereerst, over de vraag waar zich precies de hel en de Boeddha bevinden, staat in de ene soetra dat de hel zich ondergronds bevindt en in een andere staat dat de Boeddha in het westen verblijft. Maar nauwkeuriger onderzoek wijst uit dat beide zich in ons eigen lichaam van anderhalve meter bevinden. Dit moet wel zo zijn, want de hel is in het hart van iemand die inwendig zijn vader veracht en zijn moeder niet respecteert. Het is als het zaad van de lotus dat gelijktijdig zowel bloem als vrucht bevat. Op dezelfde wijze zit de Boeddha in ons hart. Een voorbeeld: uit vuursteen kunnen we vuur slaan en in juwelen zelf ligt hun waarde besloten.

Wij, gewone mensen, kunnen noch onze eigen wimpers die toch zo dichtbij zijn, zien noch de hemel in de verte. Evenmin zien wij dat de Boeddha in ons eigen hart is. Je vraagt je misschien af hoe het komt dat de Boeddha in ons kan wonen, terwijl ons lichaam, voortgebracht door het zaad en bloed van onze ouders, de bron van de drie vergiften en de zetel van vleselijke lusten is. Herhaalde beschouwing toont echter de juistheid van deze bewering aan. De zuivere lotusbloem komt vanuit de modderige vijver tot bloei, het geurige sandelhout groeit op uit de grond, de bevallige kersenbloesems groeien aan bomen, de mooie Yang Kuei-fei werd gebaard door een vrouw van lage komaf, en de maan komt op van achter de bergen om haar licht erop te laten schijnen. Ongeluk komt uit iemands mond en richt hem te gronde, maar voorspoed komt uit iemands hart en maakt hem achtenswaardig.

De oprechtheid waarmee we bij het begin van het nieuwe jaar giften aan de Lotus Soetra aanbieden is als kersenbloesems aan een boom, een lotus die opengaat in een vijver, sandelhout bladeren die zich ontvouwen op de Sneeuwbergen of als de opkomende maan. Japan heeft nu, door een vijand van de Lotus Soetra te worden, het ongeluk van vijftienhonderd kilometer ver aangetrokken. In dit licht bezien is het duidelijk dat degenen die in de Lotus Soetra geloven, voorspoed van vijftienduizend kilometer ver zullen verzamelen. Een schaduwbeeld wordt gevormd door een voorwerp of gedaante en zoals de schaduw het voorwerp of de gedaante volgt, zo zal ongeluk komen over het land waarvan de inwoners de Lotus Soetra vijandig gezind zijn. Maar degenen die in de Lotus Soetra geloven, zijn als het geurige sandelhout.

---

<sup>1</sup> /SGI Nieuwsbrief 9093.

## **Lezing**

Een nieuw tijdperk van wereldwijde kosenrufu is stralend van hoop begonnen. *[Toelichting van de redactie van de SGI Nieuwsbrief: Het thema van de SGI voor 2014 was 'Het jaar waarin we een nieuw tijdperk van wereldwijde kosenrufu openen'.]*

Nu Moeder Aarde aan een nieuwe reis rond de zon begint, zijn moedige Bodhisattva's van de Aarde — vervuld van een edel gevoel van missie — in 192 landen en gebieden met een grote gelofte voor kosenrufu in actie gekomen.

De Bodhisattva's van de Aarde zijn de leerlingen die dezelfde instelling als de Boeddha hebben. Ze staan op met dezelfde gelofte als hun leermeester en zetten zijn moedige en volhardende inzet voort.

Wij, als Soka-familie, hebben het begin van een inspirerend nieuw jaar ingeluid, vastberadener dan ooit om een nieuwe start te maken en met frisse energie vooruit te gaan.

"In het leven moet je hoop hebben!"<sup>2</sup> – verklaarde mijn leermeester Josei Toda, de tweede president van de Soka Gakkai, in een nieuwjaarsboodschap. Hij sprak vervolgens over de grootsheid om te leven met het diepe, onbaatzuchtige verlangen naar het geluk van de hele mensheid, zonder je ooit door tegenslagen te laten verslaan. Toen hij over het verheven leven van Nichiren Daishonin sprak, zei hij met diepe ontroering: "De manier waarop de Daishonin vasthield aan al zijn jeugdige idealen en dromen en ze in zijn eigen leven verwezenlijkte, is een werkelijk monumentale prestatie, stralend als een schitterend paleis."<sup>3</sup>

Telkens wanneer ik aan deze woorden van mijn leermeester terugdenk, word ik opnieuw diep geraakt door de uitdrukking: 'een schitterend paleis'.

### **Een 'schitterend paleis' van overwinning in ons leven opbouwen**

Laten we de onbaatzuchtige toewijding van de Daishonin om zijn grote gelofte voor het verspreiden van de Lotus Soetra te vervullen, als een eeuwig voorbeeld en bron van inspiratie nemen. Laten we alle obstakels overwinnen en, waar we ons ook in de wereld bevinden, een werkelijk 'schitterend paleis' van overwinning in ons leven opbouwen.

Meneer Toda sloot zijn nieuwjaarsboodschap als volgt af: "Laten we stevig met beide benen op de grond staan en vol hoop leven. Laten we tegelijkertijd ook anderen helpen om stevig met beide benen op de grond te staan en vol hoop in het leven te staan."<sup>4</sup>

Laten we vastberaden vooruitgaan om van 2014 een jaar van stralende hoop en overvloedig geluk te maken – voor onszelf en anderen.

In deze aflevering zal ik de 'Nieuwjaarsgosho' van de Daishonin bespreken, zodat we de essentie van het Nichiren Boeddhisme opnieuw kunnen bestuderen.

---

<sup>2</sup> Vertaald uit het Japans. Josei Toda, *Toda Josei Zenshu* (Verzamelde werken van Josei Toda), (Tokio: Seikyo Shimbunsha, 1983), deel 3, 291. (Nieuwjaarsboodschap van 1957)

<sup>3</sup> Idem, 292.

<sup>4</sup> Idem, 292–293.

Ik heb honderd gestoomde rijstcakejes en een mand met fruit ontvangen. Nieuwjaarsdag luidt de eerste dag, de eerste maand, het begin van het jaar en het begin van de lente in.<sup>5</sup> Iemand die deze dag viert, zal deugden vergaren en bij iedereen geliefd zijn, net zoals de maan geleidelijk aan voller wordt naarmate hij van west naar oost gaat,<sup>6</sup> en net zoals de zon helderder schijnt naarmate zij van oost naar west beweegt. (GND-1, 166)

## Oprechte giften voor het nieuwe jaar

De ‘Nieuwjaarsgosho’ is gericht aan een leerling die bekendstaat als de vrouw van Omosu. Zij stuurde de Daishonin op nieuwjaarsdag honderd gestoomde rijstcakejes en een mand met fruit.

De Japanse titel betekent letterlijk ‘Gosho over gestoomde rijstcakejes’. De Daishonin noemt gestoomde rijstcakejes ook in andere geschriften,<sup>7</sup> altijd rond de jaarwisseling. Gestoomde rijstcakejes werden voorzien van een kruisje, zodat ze gemakkelijk in kleinere stukken konden worden verdeeld. Ze maakten in Japan in de tijd van de Daishonin deel uit van de nieuwjaarsviering, net als ook nu nog.

De ontvanger van deze brief was de vrouw van Ishikawa no Hyoe,<sup>8</sup> ook bekend als heer Omosu, de rentmeester van het dorp Omosu<sup>9</sup> in het district Fuji van de provincie Suruga (tegenwoordig deel van de prefectuur Shizuoka). Ze was de oudere zus van Nanjo Tokimitsu.<sup>10</sup> Het dorp Omosu lag naast het dorp Ueno<sup>11</sup> waar Tokimitsu woonde, waardoor broer en zus gemakkelijk contact met elkaar konden houden.

Deze brief is vermoedelijk in 1281 [in Minobu, het jaar vóór het overlijden van de Daishonin] geschreven. Tokimitsu had op dat moment grote moeilijkheden [vanwege de voortdurende Atsuhara-vervolging] en werd door de autoriteiten gedwongen om hoge strafheffingen te betalen en onbetaald werk te verrichten, enkel omdat hij een leerling van Nichiren Daishonin was.

Ook had de vrouw van Omosu in het voorjaar van 1278 haar geliefde dochter aan een ziekte verloren. In een ander geschrift verwijst de Daishonin naar de dochter als ‘de jonge

<sup>5</sup> Volgens de Japanse maankalender begint de lente in de eerste maand van het jaar, dat wil zeggen op nieuwjaarsdag, die volgens de Gregoriaanse kalender ergens tussen 21 januari en 19 februari valt.

<sup>6</sup> Dit verwijst naar het feit dat de nieuwe maan net na zonsondergang voor het eerst in het westen te zien is. In de daaropvolgende nachten, naarmate de maan voller wordt, lijkt ze iets verder naar het oosten te zijn opgeschoven.

<sup>7</sup> Bijvoorbeeld op ‘De derde dag van het nieuwe jaar’ (WND-1, 1013).

<sup>8</sup> Zijn volledige naam was Ishikawa Shinhoye Yoshisuke.

<sup>9</sup> Het huidige Kitayama in de stad Fujinomiya in de prefectuur Shizuoka.

<sup>10</sup> Nanjo Tokimitsu (1259–1332): een trouwe volgeling van de Daishonin en rentmeester van het dorp Ueno in het district Fuji in de provincie Suruga. Hij was de tweede zoon van Nanjo Hyoe Shichiro. Zijn vader stierf toen hij zeven jaar oud was. Vanaf het moment dat de Daishonin zich op de berg Minobu vestigde, onderhield Nanjo Tokimitsu een nauwe band met de Daishonin en ontving hij regelmatig raad van hem. Hij speelde een bewonderenswaardige rol bij de verdediging van de Daishonins volgelingen tijdens de vervolging te Atsuhara, waarvoor de Daishonin hem de bijnaam ‘Ueno de Waardige’ gaf.

<sup>11</sup> Het huidige Shimojo in de stad Fujinomiya van de prefectuur Shizuoka.

dame, de dochter van de lekenpriester Ishikawa no Hyoe' (WND-1, 902); vermoedelijk was ze niet getrouwd. De dochter had de Daishonin meerdere brieven gestuurd en raad van hem ontvangen. Voordat ze stierf, schreef ze dat dit waarschijnlijk haar laatste brief aan hem zou zijn en dat ze met een kalm gemoed de dood tegemoet trad (vgl. WND-1, 902).<sup>12</sup> Wat was ze moedig en wat had ze een zuiver hart!

Haar moeder begroette ongetwijfeld elk nieuw jaar met het voornemen om standvastig in haar boeddhistische beoefening als leerling van Nichiren Daishonin te blijven – niet alleen voor zichzelf, maar ook namens haar overleden dochter. Toen dit nieuwe jaar naderde moet ze dat voornemen, toen ze de Daishonin deze giften stuurde, hebben hernieuwd. De Daishonin prijst op zijn beurt haar oprechtheid en sterke vastberadenheid met zijn hele hart.

### **Elke dag opnieuw beginnen**

Nieuwjaarsdag markeert het begin van een nieuwe dag, een nieuwe maand en een nieuw jaar. In het Oosten staat deze dag daarom al sinds de oudheid bekend als de dag van de 'drie nieuwe beginnen'. In Japan markeert Nieuwjaarsdag volgens de oude maankalender ook het begin van de lente. Al met al is het een feestelijke dag van veel nieuwe beginnen.

De Daishonin zegt dat iemand die deze dag op basis van de Mystieke Wet viert, geleidelijk deugden en voorspoed opbouwt en door iedereen geliefd wordt, net zoals de maan langzaam voller wordt en de zon steeds helderder gaat schijnen naarmate ze hoger aan de hemel stijgt (vgl. GND-1, 166).

De eerste dag van het nieuwe jaar is een dag van een nieuw begin. Iedereen kan het nieuwe jaar beginnen met een frisse, hernieuwde vastberadenheid. Het is een prachtige gelegenheid om ons opnieuw bewust te worden van de boeddhistische spirit van 'ware oorzaak'<sup>13</sup> – de spirit om van nu af aan altijd vooruit te gaan. Als we dat doen, zal ons leven zeker overlopen van een niet te onderdrukken vreugde.

De Daishonin hechtte diepe betekenis aan het Chinese karakter *hajime*, dat 'eerste', 'begin' of 'aanvang' betekent. In 'De zegeningen van de Lotus Soetra' schrijft de Daishonin bijvoorbeeld:

"In heel Japan ben ik de enige die Nam-myoho-renge-kyo reciteert. Ik ben als het ene stofdeeltje dat het begin van de berg Sumeru<sup>14</sup> markeert, of als de ene dauwdruppel die het begin van de grote oceaan aankondigt." (WND-1, 672)

---

<sup>12</sup> In 'De leerstelling voor het Laatste Tijdperk' schrijft de Daishonin: 'In een [brief] die mij op de avond van de veertiende of vijftiende dag van de derde maand [14 of 15 maart] bereikte, schreef zij [de dochter van Ishikawa no Hyoe]: 'Als ik naar de wereld om mij heen kijk, lijkt het erop dat zelfs gezonde mensen dit jaar niet zullen overleven. Ik ben al lange tijd ziek, maar mijn ziekte is plotseling verergerd en ik denk dat dit mijn laatste brief aan u zal zijn.' Is zij dan toch overleden?' (WND-1, 902)

<sup>13</sup> Ware oorzaak: ook het mystieke beginsel van ware oorzaak. Het Nichiren Boeddhisme legt de ware oorzaak van verlichting uit als Nam-myoho-renge-kyo, de Wet van het leven en het universum. Het onderwijst een manier van boeddhistische beoefening waarbij we altijd vooruitgaan met de instelling 'van nu af aan' en alle problemen en moeilijkheden overwinnen op basis van deze fundamentele Wet.

<sup>14</sup> De berg Sumeru: in de oude Indiase kosmologie is het de berg die in het centrum van de wereld staat.

In het Japans worden de woorden *begin* en *aanvang* in deze passage geschreven met hetzelfde karakter *hajime* dat eerder werd genoemd. Ik heb het gevoel dat de Daishonin met dit karakter zijn vastberadenheid om alleen op te staan en een intense strijd voor kosenrufu te beginnen, uitdrukt.

Bovendien tekende hij voor het eerst de Gohonzon op – het voorwerp van toewijding voor het waarnemen van de geest. Geloof in de Gohonzon zelf is ‘het waarnemen van de geest’, oftewel verlichting.

Laten we daarom elke dag met hernieuwde inzet Nam-myoho-renge-kyo voor de Gohonzon reciteren, om opnieuw te beginnen en nieuwe, sterke levenskracht naar buiten te brengen. Het doel van onze boeddhistische beoefening is om een leven van diepe vervulling te leiden, met de instelling dat elke dag Nieuwjaarsdag is, en verlicht door de ochtendzon van tijd zonder begin.

Allereerst, over de vraag waar zich precies de hel en de Boeddha bevinden, staat in de ene soetra dat de hel zich ondergronds bevindt en in een andere staat dat de Boeddha in het westen verblijft. Maar nauwkeuriger onderzoek wijst uit dat beide zich in ons eigen lichaam van anderhalve meter bevinden. Dit moet wel zo zijn, want de hel is in het hart van iemand die inwendig zijn vader veracht en zijn moeder niet respecteert. Het is als het zaad van de lotus dat gelijktijdig zowel bloem als vrucht bevat. Op dezelfde wijze zit de Boeddha in ons hart. Een voorbeeld: uit vuursteen kunnen we vuur slaan en in juwelen zelf ligt hun waarde besloten.

## **Hel en boedddhaschap bestaan allebei in ons eigen leven**

De Daishonin moet de oprechte instelling van de vrouw van Omosu – haar inspanningen om hem te steunen en zich op basis van geloof te blijven inzetten – ongelooflijk edel en mooi gevonden hebben. Voor mij lijkt het alsof hij zegt dat hij de stralende boeddha in haar hart zag.

In deze brief verzekert hij haar dat de Boeddha niet ergens ver weg te vinden is, maar in haar eigen hart aanwezig is. In het volgende deel legt hij deze diepste essentie van het leven op een toegankelijke manier uit – het onderling in elkaar voorkomen van de Tien Levensstaten,<sup>15</sup> een van de belangrijkste boeddhistische beginselen.

---

<sup>15</sup> Het onderling in elkaar voorkomen van de Tien Levensstaten: het beginsel dat elk van de Tien Levensstaten het potentieel van alle tien levensstaten in zich heeft. ‘Onderling in elkaar voorkomen’ betekent dat het leven niet vastligt in een van de Tien Levensstaten, maar op elk moment een van de tien levensstaten kan manifesteren – van hel tot boedddhaschap. Het belangrijke punt van dit beginsel is dat alle levende wezens die zich in een van de negen levensstaten bevinden, de boedddhanatuur bezitten. Dit betekent dat ieder mens het potentieel heeft om boedddhaschap te bereiken, terwijl een boeddha ook de andere negen levensstaten bezit en in die zin niet afgescheiden is van of anders dan gewone mensen.

Om dit te verduidelijken, gebruikt de Daishonin de levensstaten van hel en boedddhaschap, de twee uitersten van de Tien Levensstaten, als voorbeeld. Deze levensstaten, die voor ons gewone mensen het verst verwijderd lijken van ons dagelijks leven, zijn in werkelijkheid allebei in ons eigen hart aanwezig. Vanuit het perspectief van de algemeen heersende opvattingen in die tijd over de hel en de boeddha, was dit een revolutionaire gedachte.

De gevestigde boeddhistische scholen van die tijd leerden gewoonlijk dat de hel een plek was die zich ergens onder de aarde bevond en dat de Boeddha op een verafgelegen plek verbleef – zoals in het geval van Amida boeddha van de zuivere Land-school (Nembutsu), die in het Zuivere Land van Volmaakte Gelukzaligheid in het westen verbleef. Daarom werd algemeen geloofd dat mensen na hun dood óf in een ondergrondse hel terecht kwamen, óf in Amida's Zuivere Land herboren werden. Met andere woorden, zowel de hel als de boeddha werden gezien als levensstaten buiten en los van het eigen leven.

Maar in dit geschrift verklaart de Daishonin duidelijk dat zowel de hel als de boeddha zich hier bevinden “in ons lichaam van anderhalve meter” (GND-1, 166) en “in ons hart” (GND-1, 166). Ten eerste laat de Daishonin met het woord ‘ons’ zien dat deze levensstaten in ieder van ons aanwezig zijn, ook in hemzelf, zonder enig onderscheid of discriminatie. Ten tweede zijn de levensstaten hel en boedddhaschap niet ergens ver weg, maar bestaan in ons eigen leven, in het leven van echte mensen hier en nu.

Bij het uitleggen van het onderling in elkaar voorkomen van de Tien Levensstaten gebruikt de Daishonin eerst het voorbeeld dat de levensstaat van hel zich in ons eigen leven bevindt, door het te beschrijven als: “De hel is in het hart van iemand die inwendig zijn vader veracht en zijn moeder niet respecteert.” (GND-1, 166)

Natuurlijk zijn er allerlei soorten relaties tussen ouders en kinderen, en simpelweg respect voor je ouders tonen is niet de oplossing voor elk probleem. Maar het blijft een feit dat we zonder onze ouders niet in deze wereld zouden bestaan. Als we vijandigheid koesteren tegenover de ouders die ons het leven hebben gegeven en ons liefdevol hebben opgevoed, ondermijnen we het fundament van ons eigen bestaan en ontkennen we de waarde van ons kostbare leven. Wanneer we dat fundament verliezen, verliezen we ook ons gevoel van eigenwaarde en betekenis, ons zelfvertrouwen en onze hoop. De Daishonin waarschuwt dat deze fundamentele vorm van lijden de levensstaat van hel vertegenwoordigt en een diepliggende oorzaak van ongeluk is.

De wet van oorzaak en gevolg die diep in ons leven werkzaam is, is strikt en onverbidlijk. Het is misschien niet meteen zichtbaar als we enkel naar de oorzaken kijken, maar ze brengen altijd gevolgen voort, of die nu negatief of positief zijn. De Daishonin vergelijkt dit met het zaad van de lotusbloem, dat tegelijkertijd zowel ‘bloem als vrucht’ bevat (GND-1, 166).<sup>16</sup>

---

<sup>16</sup> Deze eigenschap van de lotusbloem (*rengé*) symboliseert het beginsel van de gelijktijdigheid van oorzaak en gevolg, dat de essentie van het beginsel van het onderling in elkaar voorkomen van de Tien Levensstaten is. Het geeft aan dat oorzaak en gevolg op het diepste niveau niet door tijd van elkaar gescheiden zijn, maar tegelijkertijd in elk levensmoment aanwezig zijn. Het geeft ook aan dat de negen levensstaten ook in de levensstaat van boedddhaschap zitten en dat boedddhaschap ook in elk van de negen levensstaten zit.

## **De levensstaat van boedddhaschap is ook aanwezig in de levensstaat van menselijkheid**

In de volgende zin verklaart de Daishonin: “De Boeddha zit in ons hart.” (GND-1, 166) Vervolgens geeft hij voorbeelden om een van de moeilijkst te begrijpen waarheden uit te leggen – dat de levensstaat van boedddhaschap ook aanwezig is in de levensstaat van menselijkheid. Hij schrijft: “Een voorbeeld: uit vuursteen kunnen we vuur slaan en in juwelen zelf ligt hun waarde besloten.” (GND-1, 166) Wanneer we op een koude vuursteen slaan, ontstaan er vonken. Wanneer edelstenen worden geslepen, onthullen ze hun waarde. Hoewel het niet meteen zichtbaar is, bevindt de levensstaat van de Boeddha zich op dezelfde manier ook in het leven van gewone mensen, zegt de Daishonin.

Hij vervolgt: “Wij gewone mensen kunnen noch onze eigen wimpers zien, die zo dichtbij zijn, noch de hemel in de verte.” (GND-1, 166) Onze wimpers zijn te dicht bij onze ogen om ze te kunnen zien, en de verre uithoeken van het heelal zijn te ver weg om zichtbaar te zijn. Op dezelfde manier vinden we het moeilijk te geloven en te accepteren dat de levensstaat van boedddhaschap ook in de levensstaat van menselijkheid aanwezig is.

De Daishonin erkent dat sommigen zich afvragen hoe de hoogste levensstaat van boedddhaschap mogelijk kan bestaan in het leven van gewone mensen die zijn ondergedompeld in de drie vergiften van hebzucht, woede en onwetendheid.<sup>17</sup> Met andere woorden, het is voor de meeste mensen heel moeilijk te geloven dat boedddhaschap – de onovertroffen levensstaat van de Boeddha – werkelijk in het sterfelijke lichaam (leven) van gewone mensen die onder problemen en lijden gebukt gaan, kan bestaan.<sup>18</sup>

Het moeilijkste aspect van het beginsel van het onderling in elkaar voorkomen van de Tien Levensstaten is geloven dat de levensstaat van boedddhaschap besloten ligt in de levensstaat van menselijkheid – dat deze dus hier in ons eigen leven bestaat, in ons gewone lichaam en hart.

In ‘Het voorwerp van toewijding voor het waarnemen van de geest’ schrijft de Daishonin:

“Het onderling in elkaar voorkomen van de Tien Levensstaten is net zo moeilijk te geloven als dat er zich vuur in een steen bevindt of bloemen in een boom. Maar onder de juiste omstandigheden zijn deze verschijnselen werkelijk zichtbaar en kunnen we erin geloven. Geloven dat boedddhaschap in de mens bestaat, is het moeilijkste van alles – het is net zo moeilijk als geloven dat er zich vuur in water bevindt of water in vuur.” (GND-2, 242)

---

<sup>17</sup> De drie vergiften van hebzucht, woede en onwetendheid: het fundamentele kwaad dat inherent is aan het leven en dat aanleiding geeft tot lijden. In het beroemde werk *Verhandeling over de grote volmaaktheid van wijsheid* van de beroemde Mahayana-geleerde Nagarjuna worden de drie vergiften beschouwd als de bron van alle illusies en aardse verlangens. De drie vergiften worden zo genoemd omdat ze het leven van mensen vergiftigen en hen ervan weerhouden dat ze hun hart en geest op het goede richten.

<sup>18</sup> De Daishonin schrijft: “Je vraagt je misschien af hoe het komt dat de Boeddha in ons kan wonen, terwijl ons lichaam, voortgebracht door het zaad en bloed van onze ouders, de bron van de drie vergiften en de zetel van vleselijke lusten is. Herhaalde beschouwing toont echter de juistheid van deze bewering aan.” (GND-1, 166)

De zuivere lotusbloem komt vanuit de modderige vijver tot bloei, het geurige sandelhout groeit op uit de grond, de bevallige kersenbloesems groeien aan bomen, (...) en de maan komt op vanachter de bergen om haar licht erop te laten schijnen. Ongeluk komt uit iemands mond en richt hem te gronde, maar voorspoed komt uit iemands hart en maakt hem achtenswaardig.

De oprechtheid waarmee we bij het begin van het nieuwe jaar geschenken aan de Lotus Soetra aanbieden is als kersenbloesems aan een boom, een lotus die opengaat in een vijver, sandelhoutbladeren die zich ontvouwen op de Sneeuwbergen of als de opkomende maan. (GND-1, 166)

### **De zuivere lotusbloem die opbloeit uit het modderige water**

Hoe kan het dat de meest zuivere levensstaat van boedddhaschap in ons onzuivere lichaam aanwezig is? De conclusie van de Daishonins 'herhaalde overweging' van deze vraag is dat dit inderdaad zo is. Om dit uit te leggen, gebruikt hij voorbeelden als de zuivere lotusbloem die uit een modderige vijver opbloeit, het geurige sandelhout dat uit de aarde groeit, de kersenbloesems die uit bomen tevoorschijn komen en de maan die achter de bergen opkomt (vgl. GND-1, 166).

Een lotuszaadje kan duizenden jaren in de modder begraven liggen, totdat het onder de juiste omstandigheden ontkiemt, groeit en bloeit. Kersenbomen doorstaan de strenge winter om in de lente prachtig te kunnen bloeien. De Daishonin leert ons dat, hoe moeilijk onze omstandigheden ook zijn, er bloemen van geluk uit ons eigen leven opbloeien en ons zullen verfraaien. Deze uitleg moet de vrouw van Omosu, die zoveel moeilijkheden in haar leven had doorstaan, diep hebben aangemoedigd.

In zijn vergelijkingen met de lotusbloem, de sandelhoutboom en de kersenbloesems gebruikt de Daishonin actieve uitdrukkingen als 'bloeit op', 'groeit uit' en 'komt tevoorschijn'. Zijn beschrijving van de maan die 'opkomt' en 'zijn licht verspreidt' is eveneens heel actief. Sluimerende mogelijkheden komen tevoorschijn, bloeien open, en beginnen dynamisch te werken. In *Het verslag van de mondeling overgeleverde leerstellingen* legt Daishonin de term 'boedddhaschap bereiken' uit als: "'Bereiken' betekent openen of onthullen." (OTT, 126)

Omosu's vrouw was ongetwijfeld blij en diep ontroerd toen ze dit deel van de brief las en beseftte dat de zuivere en grenzeloos edele levensstaat van boedddhaschap in haar eigen leven aanwezig was.

De fundamentele oorzaken van de gevoelens van geluk en lijden die we ervaren, liggen niet buiten onszelf, maar bevinden zich uiteindelijk in ons eigen hart. De pijn van de levensstaat van hel en de grenzeloze vreugde van boedddhaschap bestaat nergens anders dan in de diepten van ons eigen leven.

### **Ongeluk komt uit onze mond en geluk uit ons hart**

In de volgende zin bespreekt de Daishonin [het verschil tussen] ongeluk en geluk.

Hij zegt: “Ongeluk komt uit iemands mond en richt hem te gronde.” (GND-1, 166) Een bekend Japans spreekwoord luidt: “De mond is de bron van ongeluk.” Maar de Daishonin geeft hier niet slechts een algemene wijsheid. Hij verwijst naar het beginsel van oorzaak en gevolg.

Boeddha Shakyamuni gaf een soortgelijke waarschuwing: “Mensen worden geboren met een bijl in hun mond. Wie kwaadspreekt, verwondt zichzelf met deze bijl.”<sup>19</sup> De gevolgen van het negatieve karma dat we met onze mond creëren – bijvoorbeeld door denigrerende opmerkingen, laster of leugens – komen uiteindelijk bij ons terug en kunnen ons schaden of te gronde richten. Deze passage beschrijft indringend het pijnlijke lijden dat hieruit voortkomt en zich in ons leven als de levensstaat van hel manifesteert.

Daarentegen zegt de Daishonin: “Geluk komt uit het hart en maakt iemand respectwaardig.” (GND-1, 166) Dit is het boeddhistische beginsel van geluk. De Daishonin leert: “Waar het om gaat, is het hart.” (WND-1, 1000) We moeten ons inspannen om onze boeddhanatuur in ons hart en in ons dagelijks leven naar buiten te brengen. Zolang de boeddhanatuur in ons onaangetast blijft, kan ze niet worden vernietigd of beïnvloed door omstandigheden buiten ons.

In vroege boeddhistische geschriften stond Shakyamuni Boeddha ook bekend onder een van zijn eervolle titels: “De Gelukkige.”<sup>20</sup>

Het doel van het boeddhisme is om ieder mens in staat te stellen absoluut gelukkig te worden.

Vervolgens benadrukt de Daishonin opnieuw de oprechtheid van het aanbieden van giften aan de Lotus Soetra aan het begin van het nieuwe jaar, en benadrukt hij hoe oneindig edel dit is. Hij vergelijkt een dergelijk oprecht hart met “kersenbloesems aan een boom, een lotus die opengaat in een vijver, sandelhoutbladeren die zich ontvouwen op de Sneeuwbergen of de maan die begint te rijzen” (GND-1, 166). Hiermee herhaalt hij zijn eerdere voorbeelden van boeddhaschap.

Het zaad van boeddhaschap was ongetwijfeld ontkiemd in het hart van de vrouw van Omosu, en de Daishonin was zich daar duidelijk van bewust.

Japan heeft nu, door een vijand van de Lotus Soetra te worden, het ongeluk van vijftienhonderd kilometer ver aangetrokken. In dit licht bezien is het duidelijk dat degenen die in de Lotus Soetra geloven, voorspoed van vijftienduizend kilometer ver zullen verzamelen. Een schaduwbeeld wordt gevormd door een voorwerp of gedaante en zoals de schaduw het voorwerp of de gedaante volgt, zo zal ongeluk komen over het land waarvan de inwoners de Lotus Soetra vijandig gezind zijn. Maar degenen die in de Lotus Soetra geloven, zijn als het geurige sandelhout. (GND-1, 166)

<sup>19</sup> *De Sutta-nipata*, vertaald door H. Saddhatissa (Richmond, Surrey: Curzon Press Ltd., 1994), 77.

<sup>20</sup> De Pali-term is *sugata* en wordt op verschillende manieren vertaald als de Gelukkige, de Goede, de Goed-doener, de Goed-gegene, de Goed-bereikte, enzovoort.

## Mensen die in de Mystieke Wet geloven, worden zeker gelukkig

De Duitse dichter Carl Busse (1872–1918) schreef: “Over de bergen, ver van hier, woont het geluk, zeggen de mensen.”<sup>21</sup>

Waar bevindt geluk zich? Kunnen we werkelijk gelukkig worden? Ons leven, en zelfs de hele geschiedenis van de mensheid, kan in zekere zin worden gezien als een voortdurende zoektocht naar het diep gekoesterde doel: geluk.

Nichiren Daishonin verklaart: “Degenen die in de Lotus Soetra geloven, zullen voorspoed van vijftienduizend kilometer ver verzamelen.” (GND-1, 166) Met deze woorden verzekert de Daishonin ons dat wanneer we in de Lotus Soetra (de Gohonzon) geloven en ons volledig inzetten, we zeker gelukkig worden. We zullen nooit in ellende wegzinken, maar zeker geluk en voorspoed bereiken.

Hoe onze situatie nu ook is, en hoe ons leven tot nu toe ook is geweest, als we oprecht volharden in ons geloof, zullen we onovertroffen geluk en onmetelijke voorspoed ervaren en een leven leiden dat diepgaande vervulling en voldoening geeft.

“Degenen die nu in de Lotus Soetra geloven” zijn degenen die de levensstaat van boedddhaschap laten opbloeien in hun “lichaam van anderhalve meter” en “in hun hart”. Zulke mensen zijn het grote pad opgegaan om in dit leven boedddhaschap te bereiken. Hun leven straalt als het leven van de meest nobele boeddha's, zulke mensen kunnen nooit ongelukkig zijn.

Wijzelf belichamen geluk. Niemand kan dat geluk van ons afnemen. Niemand kan het vernietigen. Als beoefenaars van de Mystieke Wet bezitten we een ongelooflijk sterke ‘magneet’ die voorspoed en geluk aantrekt. Daarom verzamelen de hemelgoden, de boeddha's en bodhisattva's van de tien richtingen en de drie bestaansvormen zich om ons heen om ons te beschermen.

Met de sterkste levenskracht kunnen we, omringd door geluk en in alle rust, in een ‘schitterend paleis’ van geluk verblijven. Dit soort geluk is niet egocentrisch, maar een onuitputtelijk geluk, een geluk dat zowel onszelf als anderen kan omarmen.

De Daishonin schrijft: “Maar degenen die in de Lotus Soetra geloven, zijn als het geurige sandelhout.” (GND-1, 166) Het leven van mensen die zich toewijden aan de Mystieke Wet verspreidt de heerlijke geur van geluk en voorspoed, die niet alleen henzelf maar ook anderen omhult.

Gekoesterd door de grenzeloze levensstaat van de Daishonin, moet de vrouw van Omosu diepe hoop en vertrouwen hebben gevoeld.

---

<sup>21</sup> Vertaald uit het Duits. Carl Busse, *Über den Bergen* (Over de bergen), *Neue Gedichte* (Nieuwe gedichten), (Stuttgart: Verlag der J. G. Cotta'schen Buchhandlung, 1896), 70.

## **De SGI is een groep van ‘experts in de kunst van gelukkig zijn’**

De Russische schrijver Leo Tolstoj (1828–1910) vertelt in zijn beroemde roman *Oorlog en vrede* over een hoofdpersoon die, terwijl hij gevangen zit en van alle vrijheid is beroofd, tot het besef komt dat mensen zijn geschapen voor geluk en dat geluk van binnenuit komt.<sup>22</sup>

Het vervult me met diepe trots dat zoveel van mijn dierbare medeleden, in Japan en over de hele wereld, zeggen dat ze door het beoefenen van het Nichiren Boeddhisme gelukkiger zijn geworden dan ze ooit voor mogelijk hadden gehouden. Met de woorden van de Daishonin in gedachten: “Degenen die in de Lotus Soetra geloven, zullen voorspoed van vijftienduizend kilometer ver verzamelen” (GND-1, 166), zijn er nu talloze “experts in de kunst van gelukkig zijn” in de SGI, mensen die de duisternis van karma en lijden, zoals financiële moeilijkheden, ziekte, relatieproblemen en persoonlijke problemen, hebben overwonnen.

De Mystieke Wet is de grote leerstelling waarmee we elke tegenslag kunnen veranderen in geluk, zoals de Daishonin ons verzekert: “Ongeluk zal veranderen in geluk.” (WND-1, 412) Het Nichiren Boeddhisme stelt juist degenen die het meest hebben geleden in staat om het grootste geluk te bereiken.

Meneer Toda zei eens plechtig dat het leven van een mens twee kanten op kan gaan: richting achteruitgang en ondergang, of richting verbetering en groei.

In de begintijd van onze beweging waren er veel vrouwen die voordat ze lid van de Soka Gakkai werden, zoveel hadden geleden dat ze het woord ‘geluk’ waren vergeten. Anderen hoorden tijdens een discussiebijeenkomst dat ze door het beoefenen van het Nichiren Boeddhisme zonder twijfel gelukkig konden worden, en voor het eerst sinds lange tijd voelden ze weer een sprankje hoop.

Niemand werd van de ene op de andere dag gelukkig. Ze hebben allemaal ongelooflijke inspanningen geleverd. Ze hebben allemaal geworsteld en zich met heel hun hart ingezet. Sommige nachten chantten ze daimoku door hun tranen heen. Maar dat waren geen tranen van wanhoop. Ze verzamelden al hun moed en beloofden zichzelf dat ze zich niet zouden laten verslaan en zeker gelukkig zouden worden. Ze transformeerden de duisternis van tegenslag en lieten de zon van hoop en geluk in hun leven opkomen.

Hun ervaringen bleven niet beperkt tot henzelf. In Japan en overal ter wereld schrijven leden vandaag de dag hun eigen drama van het veranderen van karma en daarmee verlichten ze het leven van iedereen om hen heen. Dit zijn de zegevierende voorbeelden van Soka.

## **Een samenleving opbouwen waarin respect voor de waardigheid van het leven en de mens centraal staat**

Tot slot wil ik het onderwerp vanuit een breder perspectief bekijken.

Aan het begin van deze brief vinden we de woorden: “Nu Japan.” (GND-1, 166) Dit laat zien dat de Daishonin zich niet alleen bekommerde om het geluk van individuen, maar dat hij zijn blik ook richtte op het land en de samenleving als geheel.

---

<sup>22</sup> Leo Tolstoj, *Oorlog en vrede*, vertaald door Rosemary Edmonds (Londen: Penguin Books, 1978), 1255.

De Daishonin wijst op een beslissende factor die niet alleen de richting van ieders leven, maar ook van het land en de hele samenleving bepaalt: namelijk of mensen vijanden zijn van de Lotus Soetra of dat ze erin geloven. In hedendaagse termen betekent dit dat alles afhangt van de vraag of beginselen van respect voor de waardigheid van het leven en respect voor de mens, zoals onderwezen in de Lotus Soetra, de tijdsgeest worden, of dat de samenleving juist afglijdt naar een gevoelloos, kil tijdperk waarin het leven aan waarde verliest en mensen niet langer worden gerespecteerd.

De Daishonin zegt: “Japan heeft nu, door een vijand van de Lotus Soetra te worden, het ongeluk van vijftienhonderd kilometer ver aangetrokken.” (GND-1, 166) Als deze brief, zoals wordt aangenomen, inderdaad in 1281 werd geschreven, dan was dat een periode waarin de mensen diep bezorgd waren over een mogelijke tweede Mongoolse invasie. En inderdaad vond die invasie dat jaar [in april] plaats. We kunnen hieruit opmaken dat de Daishonin geen vage opmerking maakte, maar rechtstreeks sprak over de angst en onrust die het land destijds in hun greep hielden.

Tegelijkertijd bevat zijn boodschap ook een krachtig vertrouwen dat ‘degenen die in de Lotus Soetra geloven’ nooit worden meegesleurd door de vloedgolf van tegenspoed – hoe donker de tijden of hoe moeilijk de situatie in de samenleving ook is. Het netwerk van het goede dat wordt gecreëerd door mensen die in de Lotus Soetra geloven, kan de vicieuze cirkel van lijden en wanhoop doorbreken en een land weer op weg naar vrede en veiligheid leiden. De leerlingen van Nichiren Daishonin hebben de missie om tijden van tegenspoed en ellende door de filosofie van ‘Het vestigen van de correcte leer voor vrede in het land’ te veranderen.

## **Menselijkheid is het fundament van de SGI**

Veertig jaar geleden (in september 1974) bezocht ik Rusland, het vaderland van Tolstoj, voor de eerste keer. Het was toen nog de Sovjet-Unie, een socialistische staat. Velen bekritiseerden mijn beslissing om te gaan en vroegen waarom een religieus leider een atheïstisch land zou bezoeken. Mijn antwoord was eenvoudig: "Omdat er daar mensen zijn. Ik ga overal naartoe waar mensen zijn!" Met deze overtuiging begon ik aan mijn reis naar de Sovjet-Unie – een reis die voor mij een dierbare herinnering is.

Tijdens mijn bezoek vroeg premier Aleksej Kosygin (1904-1980) mij: “Wat is uw belangrijkste ideologie?” Zonder aarzelen antwoordde ik: “Ik geloof in vrede, cultuur en onderwijs, met menselijkheid als fundament.”

Wij van de SGI zijn met een positieve instelling op basis van deze overtuiging vooruitgegaan. Overal ter wereld hebben SGI-leden, ieder op hun eigen plek, de vlag van menselijkheid hoog gehesen en prachtige bloemen van het creëren van waarde tot bloei gebracht.

“Degenen die in de Lotus Soetra geloven,” waar de Daishonin over sprak, zijn vandaag de dag niemand anders dan wij – de leermeesters en leerlingen van Soka. Als trotse volgelingen van Nichiren Daishonin, toegewijd aan het vervullen van de grote gelofte voor kosenruffu, zijn wij een harmonieuze groep gelovigen (*samgha*), verenigd in de spirit van ‘vele lichamen, een gedachte’. In de 21e eeuw laten wij in de hele wereld de waarheid zien van de

woorden van de Daishonin: “Degenen die in de Lotus Soetra geloven, voorspoed van vijftienduizend kilometer ver zullen verzamelen.” (GND-1, 166)

Als ik in het licht van zijn woorden naar onze huidige wereld kijk, wil ik slechts één vraag stellen: wat betekent echt geluk of echte voorspoed in deze tijd?

### **Geluk zit in het creëren van waarde**

Tsunesaburo Makiguchi, de eerste president van de Soka Gakkai, kwam tot het inzicht dat geluk in het creëren van waarde zit. Daarom zijn onze inspanningen om waarde te creëren – door de bloemen van cultuur te laten bloeien, het licht van onderwijs te verspreiden en het pad naar vrede op basis van boeddhistische menselijkheid te verlichten – de manier waarop we geluk en voorspoed in de hele wereld brengen.

Jullie, de buitengewone leden van de SGI, dragen deze grote missie op je schouders. Als ‘menselijke bloemen’ die ‘geuren als sandelhout’ (vgl. GND-1, 166), moedigen jullie iedereen om je heen met jullie warme glimlach aan en winnen jullie het vertrouwen van iedereen.

Het trompetgeschal kondigt het begin van een nieuw tijdperk van wereldwijde kosenrufu aan. Een prachtig tijdperk is aangebroken.

Mijn dierbare, betrouwbare medeleden! Mijn geliefde jonge vrienden! Laten we vol passie onze gelofte voor kosenrufu hernieuwen en ons ook dit jaar weer samen moedig inzetten!

(Vertaald uit de *Daiyakurenge*, het maandelijks studieblad van de Soka Gakkai, januari 2014)